

Teismo praktikos rinkinys

Sujungtos bylos C-400/13 ir C-408/13

Sophia Marie Nicole Sanders
prieš
David Verhaegen
ir

Barbara Huber
prieš
Manfred Huber

(Amtsgericht Düsseldorf ir Amtsgericht Karlsruhe prašymai priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas Nr. 4/2009 — 3 straipsnis — Jurisdikcija priimti sprendimą dėl ieškinio dėl išlaikymo priteisimo iš kitoje valstybėje narėje nuolat gyvenančio asmens — Nacionalinės teisės aktai, kuriais nustatoma jurisdikcijų koncentracija“

Santrauka – 2014 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas

Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija, taikytina teisė, teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas išlaikymo prievolių srityje — Reglamentas Nr. 4/2009 — Jurisdikcija išlaikymo prievolių srityje — Kreditoriaus įprastinės gyvenamosios vietos teismas — Nacionalinės teisės norma, kuria nustatoma teismų jurisdikcijų koncentracija tarpvalstybinių išlaikymo prievolių srityje — Leistinumas — Sąlygos — Tinkamo teisingumo vykdymo, išlaikymo kreditorių interesų apsaugos ir išsiskolinimų išieškojimo palengvinimo tikslų siekimas — Nacionalinio teismo atliekamas vertinimas

(Tarybos reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio b punktas)

Reglamento Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 3 straipsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama nacionalinės teisės norma, kuria nustatoma teismų jurisdikcijų koncentracija tarpvalstybinių išlaikymo prievolių srityje pirmosios instancijos teismo, turinčio jurisdikciją apeliacinio teismo buvimo vietoje, naudai, išskyrus atvejį, jeigu šia norma prisidedama siekiant tinkamo teisingumo vykdymo tikslo ir ginamas išlaikymo kreditorių interesas, tuo pat metu skatinant veiksmingą tokių išmokų išieškojimą, tačiau tai turi patikrinti prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai.

Nors įgyvendindamos Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio b punkte numatytus tikslus valstybės narės neprivalo kiekvienoje vietovėje įsteigti teismų, turinčių jurisdikciją, svarbu, kad iš teismų, paskirtų spręsti ginčus išlaikymo prievolių srityje, jurisdikciją turėtų teismas, kuris užtikrina ypač glaudžią sąsają su vieta, kurioje yra išlaikymo kreditoriaus įprastinė gyvenamoji vieta. Nacionalinės teisės norma, pagal kurią vietos, kurioje yra kreditoriaus įprastinė gyvenamoji vieta, teismu, kaip jis

suprantamas pagal minėto reglamento 3 straipsnio b punktą, skiriamas teismas, kurio veiklos teritorija gali nesutapti su teismo, turinčio jurisdikciją nagrinėti vidaus ginčus dėl to paties dalyko, veiklos teritorija, nebūtinai prisidedama įgyvendinant šia nuostata siekiamą artumo tikslą.

Be to, tokia nacionaline taisykle kartu gali būti užtikrintas veiksmingas išlaikymo išmokų tarpvalstybiniais atvejais išieškojimas, apsaugoti išlaikymo kreditorių interesai ir skatinamas tinkamas teisingumo vykdymas. Tačiau, nors jurisdikcijų koncentracija prisidedama plėtojant specialias žinias, leidžiančias padidinti išlaikymo išmokų išieškojimo veiksmingumą kartu užtikrinant tinkamą teisingumo vykdymą ir tenkinant ginčo šalių interesus, negalima atmesti galimybės, kad tokia taisykle ribojamas veiksmingas išlaikymo išmokų tarpvalstybiniais atvejais išieškojimas, o dėl to prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai turi konkrečiai išnagrinėti esamą padėtį atitinkamoje valstybėje narėje.

(žr. 35, 36, 39, 44–47 punktus ir rezoliucinę dalį)